

VALTIOVARAINVALIOKUNNAN MIETINTÖ 36/2002 vp

Hallituksen esitys laeiksi verontilityslain 12 §:n ja tuloverolain 124 §:n muuttamisesta

JOHDANTO

Vireilletulo

Eduskunta on 24 päivänä syyskuuta 2002 lähettänyt valtiovarainvaliokuntaan valmistelevasti käsiteltäväksi hallituksen esityksen laeiksi verontilityslain 12 §:n ja tuloverolain 124 §:n muuttamisesta (HE 123/2002 vp).

Lausunnot

Eduskunnan päätöksen mukaisesti perustuslakivaliokunta ja hallintovaliokunta ovat antaneet asiasta lausuntonsa (PeVL 41/2002 vp ja HaVL 30/2002 vp), jotka ovat tämän mietinnön liitteenä.

Jaostovalmistelu

Asia on valmisteltu valtiovarainvaliokunnan verojaostossa.

Asiantuntijat

Verojaostossa ovat olleet kuultavina

- ylijohtaja Lasse Arvela ja hallitusneuvos Kirsi Seppälä, valtiovarainministeriö
- ylitarkastaja Ilkka Karjalainen, Verohallitus
- verolakimies Tarja Tarkiainen, Suomen Kuntaliitto.

Lisäksi kirjallisen lausuntonsa ovat antaneet:

- valtiovarainministeriö ja
- Kirkkohallitus.

HALLITUKSEN ESITYS

Verontilityslakia ehdotetaan muutettavaksi siten, että yhteisöveron valtion jako-osuus olisi 78,55 prosenttia, kuntien osuus 19,75 prosenttia ja seurakuntien osuus 1,70 prosenttia yhteisöveron tuotosta. Jako-osuuksia sovellettaisiin verovuodesta 2003 alkaen. Valtion osuus yhteisöveron tuotosta nousisi 3,47 prosenttiyksiköllä, kuntien osuus alenisi vastaavasti ja seurakuntien osuus pysyisi ennallaan verovuonna 2002

sovellettuihin yhteisöveron jako-osuuksiin verrattuna.

Tuloverolakiin ja verontilityslakiin ehdotetaan tehtäväksi yhteisöveron jako-osuusmuutoksia vastaavat muutokset.

Esitys liittyy valtion vuoden 2003 talousarvioesitykseen ja on tarkoitettu käsiteltäväksi sen yhteydessä.

Lait ovat tarkoitetut tulemaan voimaan vuoden 2003 alusta.

VALIOKUNNAN KANNANOTOT

Perustelut

Valiokunta puoltaa esityksen hyväksymistä muuttamattomana seuraavin huomautuksin.

Verontilityslakiin ehdotetut yhteisöveron jako-osuuksien muutokset ovat seurausta niistä vuoden 2002 alusta toteutetuista toimenpiteistä, joilla pyrittiin lisäämään kunnallistalouden vakautta. Näistä toimenpiteistä keskeisin oli päätös luopua kuntien arvonlisäveron palautusten takaisinperintäjärjestelmästä. Toimenpidetönäisyys, johon kuuluivat myös erinäiset muutokset valtionosuusjärjestelmässä sekä kuntatyöntantajan kansaneläkemaksun alennus vuonna 2002, oli ja on tarkoitettu kustannusneutraaliksi valtion ja kuntien välillä.

Uusia pysyviä jako-osuuksia on tarkoitus soveltaa ensimmäisen kerran vuonna 2003, jolloin arvonlisäveron palautusten takaisinperinnästä luopuminen vaikuttaa täysimääräisesti koko vuoden.

Perustuslakivaliokunnan lausunto

Perustuslakivaliokunta on tarkastellut esitystä kahdesta eri näkökulmasta: toisaalta kysymyksenä kunnallisen verotusoikeuden suojasta osana kunnallisen itsehallinnon perustuslainsuojaa ja toisaalta yleisemmin kunnallisen itsehallinnon kannalta.

Perustuslain turvaaman kunnallisen verotusoikeuden kannalta keskeistä on se, että kunnilla on tosiasiallinen verotusoikeus. Verotusoikeudella tulee siten olla reaalin merkitys, jotta kunnat voivat päättää itsenäisesti taloudestaan. Tämä edellytys täyttyy perustuslakivaliokunnan mielestä ainakin nykyjärjestelmässä.

Perustuslakivaliokunta on pitänyt hallituksen esitystä sen sijaan ongelmallisena yksittäisten kuntien itsehallinnon kannalta, koska jako-osuuksien muutosten seuraukset muodostuvat sen arvion mukaan joillekin kunnille varsin tuntuviksi. Perustuslaissa turvattu asukkaiden itsehallinto on suojattu kussakin kunnassa. Perustuslain kannalta ei siten riitä, että asiaa tarkastellaan valtion ja kuntien välillä kokonaisuuden tasolla.

Perustuslakivaliokunta käsitteli aikanaan perusoikeusuudistuksen yhteydessä kuntien mahdollisuuksia huolehtia tehtävistään (PeVM 25/1994 vp). Se katsoi tuolloin, että samalla kuntien tehtävistä ja velvoitteista säädetään lailla on myös huolehdittava siitä, että kunnilla on tosiasialliset edellytykset suoriutua tehtävistään.

Perustuslakivaliokunta katsoo lausunnossaan, että esityksen suurin valtiosääntöoikeudellinen merkitys koskee kuntien mahdollisuutta hoitaa niille lain mukaan kuuluvia tehtäviä erityisesti sosiaalisten ja sivistyksellisten oikeuksien osalta. Vaikka kunnat voivat reagoida lainsäädännön muutoksiin kunnallisveroa korottamalla, siihen turvautuminen ei ole kuitenkaan valiokunnan mielestä sopusoinnussa perusoikeusuudistuksen eikä ennen pitkää kunnallisen itsehallinnon kanssa. Perustuslakivaliokunta esittää tämän vuoksi, että eduskunta vaatisi hallitukselta selvityksen yksittäisten kuntien taloudellisista mahdollisuuksista hoitaa niille asetettuja sosiaalisia ja sivistyksellisiä velvoitteita. Selvityksessä tulisi arvioida myös kunnallisen itsehallinnon toteutumista ja kunnalla olevien oikeudellisten keinojen riittävyyttä tilanteissa, joissa kunta katsoo, että siltä puuttuvat perusoikeusuudistuksessa tarkoitetut tosiasialliset edellytykset hoitaa tällaisia tehtäviä.

Perustuslakivaliokunta katsoo kuitenkin, että hallituksen esityksessä ehdotetut muutokset voidaan käsitellä tavallisen lain säätämisyjärjestyksessä.

Hallintovaliokunnan lausunto

Hallintovaliokunta on käsitellyt lausunnossaan hallituksen esityksen ohella myös kuntataloutta yleisesti. Se on viitannut valtion ja Suomen Kuntaliiton yhteiseen kehitysarvioon, jonka mukaan kuntien rahoitusasema heikkenee selvästi vuonna 2003 kuluvaan vuoteen verrattuna. Suuntauksen arvellaan jatkuvan edelleen vuosina 2004—2006.

Taloudellinen tilanne ilmenee valiokunnan mukaan eri kunnissa eri tavoin. Vaikka talous on tasapainossa suurella osalla kunnista, on vaka-

vissa taloudellisissa vaikeuksissa olevia kuntia eri puolella maata ja erilaisissa kuntaryhmissä. Hallintovaliokunnan mukaan on ilmeistä, ettei merkittävä osa kunnista kykene osoittamaan riittävästi toimenpiteitä talouden tasapainon saavuttamiseksi ja alijäämän kattamiseksi. Kaikissa kunnissa ei kyetä myöskään huolehtimaan lakisääteisistä tehtävistä asianmukaisesti. Ongelma on kärjistymässä myös pääkaupunkiseudulla.

Hallintovaliokunta on esittänyt hallituksen esitykseen liittyen ensinnäkin, että kuntien yhteisövero-osuus laskettaisiin arvioidun yhteisöveron yhden vuoden tuoton sijasta kolmelta viimeiseltä verovuodelta toteutuneen yhteisöverotuoton perusteella. Lisäksi jako-osuuksien perusteena olevissa laskelmissa tulisi käyttää tuoreimpia verotustietoja vuodelta 2001 elokuisten arvioiden sijaan, jotteivät kunnat menetä perusteettomasti tuloja. Valiokunta ei pidä myöskään asianmukaisena sitä, että budjettiriihessä sovitua kuntatyönantajan kansaneläkevakuutusmaksun alennusta käytetään perusteena kuntien yhteisövero-osuuden alentamiselle 0,50 prosenttiyksikköä.

Hallintovaliokunta pitää valtion osin ennakointimatonta ja lyhytjänteistä toimintaa hankalana kuntien vakaan ja pitkäjänteisen taloussuunnittelun kannalta. Vaikka valtion toimenpiteet ovat voineet olla koko kuntatalouden kannalta neutraaleja, ne ovat voineet aiheuttaa hallintovaliokunnan mielestä myös hyvin erilaisia vaikutuksia yksittäisissä kunnissa. Valiokunta on esittänyt lisäksi näkemyksiä näiden ongelmien yleisestä ratkaisemisesta vastaisuudessa.

Hallintovaliokunta yhtyy lausunnossaan perustuslakivaliokunnan esittämiin selvitysehdotuksiin.

Suomen Kuntaliiton lausunto

Suomen Kuntaliitto pitää työnantajan eläkevakuutusmaksun alennuksen perusteella tehtyä 0,50 prosenttiyksikön leikkausta perusteettomana ja esittää, että siitä luovuttaisiin. Se vaatii lisäksi, että verotulotasausten muutoksen vaikutus lasketaan vuoden 2001 lopullisten verotustietojen perusteella hallituksen esityksessä käytetyn arvion sijaan ja että arvonlisäveron palau-

tusten takaisinperintä toteutetaan vuonna 2003 arvioidun yhteisöverotuoton sijaan kolmelta viimeiseltä vuodelta toteutuneen yhteisöveron tuoton mukaisena.

Valtiovarainvaliokunnan kanta

Valtiovarainvaliokunta on käsitellyt kuntatalouden vakauttamiseen tähdännyttä lainsäädäntökokonaisuutta omalta osaltaan viime vuonna mm. arvonlisäveron palautusten takaisinperintää ja kuntien yhteisövero-osuuksien alentamista koskeneen hallituksen esityksen yhteydessä (VaVM 33/2001 vp — HE 130/2001 vp). Esitys oli nähtävä valiokunnan mielestä lainsäädäntökokonaisuuden osana. Valiokunta piti esityksen keskeisimpiä ehdotuksia perusteltuina mm. siitä syystä, että ne olivat omiaan vakauttamaan kuntataloutta yleisesti. Sen lisäksi ne paransivat valiokunnan mielestä myös yksittäisten kuntien asemaa ja ehkäisivät kuntien välistä taloudellista eriytymistä. Lainsäädäntötoimilla pyrittiin parantamaan erityisesti talousvaikeuksissa olevien kuntien ja kuntaryhmien rahoitustasapainoa.

Arvonlisäveron palautusten takaisinperintää sekä yhteisövero-osuuksien muutoksia koskevat esitykset perustuivat Kuntien hankintojen arvonlisävero -työryhmän ehdotuksiin (valtiovarainministeriön työryhmämuistioita 2/2001). Työryhmä, johon kuului edustus myös Suomen Kuntaliitosta, oli mietinnössään yksimielinen. Esityksen tarkoituksena oli kompensoida takaisinperintäjärjestelmästä luopumisen vaikutukset kuntien ja valtion välisessä kustannustensaajassa. Samalla vähennettäisiin kuntien riippuvuutta suhdanneherkästä yhteisöverotuotosta.

Valiokunta totesi hallituksen esityksen HE 130/2001 vp käsittelyn yhteydessä myös, että verovuodelta 2003 noudatettavat jako-osuudet vahvistetaan kaikilta osin erikseen.

Valiokunnan mielestä nyt käsiteltävänä olevaa hallituksen esitystä tulee tarkastella edellä olevan taustatiedon valossa. Valiokunta pitää esityksiä siten lähtökohtaisesti perusteltuina ja hyväksyttävänä.

Valtiovarainministeriön mielestä valtion ja kuntien välisiin rahoitussuhteisiin ehdotettuja muutoksia tulisi tarkastella kokonaisuutena.

Vuoden 2003 talousarvioesitykseen liittyvät valtion toimenpiteet vahvistavat kuntataloutta ministeriön laskelmien mukaan nettomääräisesti 126 miljoonalla eurolla kuluvaan vuoteen verrattuna.

Lähtökohtana vuodesta 2003 sovellettavan kuntien yhteisöveron jako-osuuden määrittelyssä on ollut 37,25 prosenttia. Sitä alennetaan arvonnalisäveron palautusten takaisinperintäjärjestelmän uudistamisen vuoksi 14,98 prosenttiyksikköä, yksittäisten kuntien jakojärjestelmän uudistuksen vuoksi 2,02 prosenttiyksikköä ja kuntatyönantajan kansaneläkemaksun alennuksen vuoksi 0,5 prosenttiyksikköä.

Arvonnalisäveron palautusten takaisinperinnän vaikutus yhteisöveron jako-osuuksiin perustuu arvioon palautusten määrästä ja yhteisöveron tuotosta. Ministeriön arvion mukaan se olisi tosiasiaassa suurempi kuin hallituksen esityksen mukainen osuus, koska kuntien saamien arvonnalisäveron palautusten määrän arvioidaan kasvavan ja yhteisöverotuoton alenevan vastaisuudessa.

Kuntatyönantajan kansaneläkemaksun 0,25 prosenttiyksikön lisäalennus on otettu ministeriön mukaan huomioon valtio-kuntasuhteessa kustannusneutraalilla tavalla alentamalla kuntien yhteisöveron jako-osuutta 0,5 prosenttiyksikköä. Kuntien menot ja tulot vähenevät lisämuutoksen johdosta yhtä paljon.

Verontilityslain 12 §:n mukainen verotulotasausten vaikutus puolestaan on arvioitu hallituksen esityksen antamisajankohtana saatavissa olleiden tietojen mukaan. Lopulliset tiedot saadaan käyttöön vasta vuodenvaihteessa, jolloin lain muutosten tulisi olla jo sovellettavissa. Ministeriö katsoo lisäksi, että vaikka verontilityslain 12 §:ssä on laskentasäännöt siitä, miten vaikutus lasketaan vuosittain asetusmenettelyssä, pysyväksi tarkoitettu ratkaisu ei ole välttämättä sidottu yhden, viimeksi valmistuneen verotuksen tietoihin perustuvaan laskelmaan.

Ministeriön mielestä on muutoinkin syytä ottaa huomioon se, että yhteisöveron jako-osuuksissa on kysymys useita vuosia koskevasta ratkaisusta. Se ei pidä realistisena eikä tarkoituksenmukaisena sitä, että laskennassa otettaisiin

huomioon kolmen viimeisen vuoden toteutuneet verotustiedot mm. yksittäisten vuosien, kuten verovuoden 2000 poikkeuksellisuuden vuoksi.

Yhteisövero on osoittautunut valiokunnan mielestä monella tavalla ongelmalliseksi rahoituslähteeksi kuntien kannalta. Sen tuotto on erittäin herkkä suhdannevaihteluille ja siten epävakaa perusta rahoittaa kuntien palvelut tai kattaa lakisääteiset menot pitkällä tähtäimellä. Kysymys yhteisöveron oikeasta jakosuhteesta nousee esiin tavan takaa eikä tunnu saavan tyydyttävää ratkaisua. Valiokunta katsoo näillä sekä saamiensa erikoisvaliokuntien lausuntojen perusteella, että valtion ja kuntien jako-osuudet yhteisöverotuotosta on syytä selvittää jatkossa perin pohjin. Tähän on viitattu myös hiljattain jätetystä ns. Arvelan työryhmän raportissa (Kilpailukykyiseen verotukseen, valtiovarainministeriön työryhmämuistioita 12/2002).

Koska käsiteltävänä oleva lakiehdotus on yksi vuoden 2003 budjettilaeista, valiokunta katsoo, ettei esiin nostettujen ehdotusten tarkoittamia laskentaperusteita tai lopullisia verotustietoja ole käytännössä mahdollista ottaa nyt huomioon. Valiokunta esittää sen vuoksi, että lakiehdotus hyväksytään muuttamattomana.

Valiokunta pitää sen sijaan perusteltuna seurata esityksen vaikutuksia yksittäisiin kuntiin. Valiokunta ehdottaa tätä koskevaa lausumaa (*Valiokunnan lausumaehdotus*).

Päätösehdotus

Edellä esitetyn perusteella valtiovarainvaliokunta kunnioittavasti ehdottaa,

että lakiehdotukset hyväksytään muuttamattomina ja

että hyväksytään yksi lausuma (Valiokunnan lausumaehdotus).

Valiokunnan lausumaehdotus

Eduskunta edellyttää, että hallitus selvittää lainmuutoksen vaikutuksia yksittäisten kuntien taloudellisiin mahdollisuuksiin hoitaa kunnille laeissa asetet-

tuja sosiaalisia ja sivistyksellisiä velvoitteita. Selvityksessä tulee arvioida myös kunnallisen itsehallinnon toteutumista ja kunnalla olevien oikeudellisten keinojen riittävyyttä tilanteissa,

joissa kunta katsoo, että siltä puuttuvat perusoikeusuudistuksessa tarkoitetut tosiasialliset edellytykset hoitaa tällaisia tehtäviä.

Helsingissä 4 päivänä joulukuuta 2002

Asian ratkaisevaan käsittelyyn valiokunnassa ovat ottaneet osaa

pj. Maria Kaisa Aula /kesk
jäs. Olavi Ala-Nissilä /kesk
Seppo Kääriäinen /kesk (osittain)
Reijo Laitinen /sd
Hanna Markkula-Kivisilta /kok
Tuija Nurmi /kok
Mauri Pekkarinen /kesk
Matti Saarinen /sd (osittain)
Irja Tulonen /kok

Marja-Liisa Tykkyläinen /sd
vjäs. Ulla Anttila /vihr
Liisa Hyssälä /kesk
Ulla Juurola /sd
Bjarne Kallis /kd
Kari Kantalainen /kok
Juha Karpio /kok
Pirkko Peltomo /sd
Iivo Polvi /vas.

Valiokunnan sihteerinä jaostokäsittelyssä on toiminut

valiokuntaneuvos Maarit Pekkanen.

VASTALAUSE 1

Perustelut

Ylivoimainen valtaosa kuntien tehtävistä on niille lailla määrättyjä. Perustuslaki määrää, että keskeiset sivistykselliset ja sosiaaliset palvelut tulee turvata kaikille kansalaisille.

Kuntien taloudelliset edellytykset selviytyä niille annetuista tehtävistä riippuvat paljossa valtion toimista. Valtio päättää muun muassa kuntien veropohjasta ja valtionosuuksista.

Viime vuosien kokemukset osoittavat, että valtion toimet eivät ole turvanneet kuntatalouden vakautta eikä pitkäjänteisyyttä. Sekä kuntien veropohja että valtionosuudet ovat olleet jatkuvasti alisteisia valtion budjettitalouden monille muille ratkaisuille.

Vaikka valtion osuudet lisääntyvät hallituksen esityksissä pitkää aikaa myös reaalisesti vuodelle 2003, valtio ottaa kunnilta toisaalta. Hallitus ei toteuta täysimääräisiä indeksitarkistuksia valtionosuuksiin. Vain täysimääräiset indeksitarkistukset turvaavat tehtävien kustannusten nousuja vastaavat valtionosuudet.

Myös verontilityslain muutosesitys rikkoo periaatteita, joita valtion ja kuntien keskinäisissä taloussuhteissa on sovittu noudatettavaksi. Kuntien yhteisövero-osuus lasketaan esityksessä kolmen vuoden sijasta yhdeltä vuodelta. Vähintäänkin kyseenalainen on lisäksi se, että kuntatöytäntöantajan eläkevakuutusmaksun alentamisen perusteella hallitus esittää kuntaosuuden 0,50 prosenttiyksikön leikkausta. Samoin se, ettei verotulotasausten perustana käytetä uusimpia tietoja. Näiden toimien yhteisvaikutus on kuntatalouden kannalta runsaasti yli 100 miljoonan euron suuruinen.

Keskustan eduskuntaryhmän arvio on, että kunta-valtiosuhteen oikaiseminen tulee suorittaa tässä tilanteessa valtionosuuksien täysimääräisten indeksitarkistusten kautta. Ehdotamme ao. asioiden käsittelyn yhteydessä yhteensä noin 100 miljoonan euron lisäämistä kuntien valtionosuuksiin ja harkinnanvaraisiin avustuksiin.

Tämän lisäksi on mielestämme välttämätöntä, että jatkossa myös muissa valtion ja kuntien taloussuhteita määrittävissä laeissa ja budjettiratkaisuissa toimitaan pitkäjänteisesti ja tavalla, joka luo edellytykset vakaalle kuntatalouden hoidolle.

Ehdotus

Edellä olevan perusteella ehdotamme,

että eduskunta hyväksyy seuraavan lausuman (Vastalauseen lausumaehdotus):

Vastalauseen lausumaehdotus

Eduskunta edellyttää, että hallitus huolehtii jatkossa siitä, että kuntien veropohja ja valtionosuuksien määrä nostetaan tasolle, joka turvaa kuntien palvelutuotannolle perustuslain edellyttämät riittävät voimavarat, ja

että kuntien taloudenhoidolle luodaan lainsäädännöllisin ja sopimuksellisin toimin viime vuosia vakaammat ja pitkäjänteisemmät edellytykset kuntasopimus- tai peruspalvelubudjettimenetelyin.

Helsingissä 4 päivänä joulukuuta 2002

Maria Kaisa Aula /kesk
Olavi Ala-Nissilä /kesk
Seppo Kääriäinen /kesk

Mauri Pekkarinen /kesk
Liisa Hyssälä /kesk

VASTALAUSE 2

Yhdyn 1. vastalauseessa olevaan lausumaan ja viittaan kuntatalouden tasapainottamisen osalta vihreään vaihtoehtobudjettiin ja siinä esitettyyn malliin valtionosuusjärjestelmän kehittämisestä.

Helsingissä 4 päivänä joulukuuta 2002

Ulla Anttila /vihr

VASTALAUSE 3

Perustelut

Hallituksen esitys verontilityslain 12 §:n ja tuloverolain 124 §:n muuttamisesta (HE 123/2002 vp) merkitsisi kunnan kannalta, että sen osuus laskisi 19,75 prosenttiin.

Hallituksen ja Suomen Kuntaliiton välillä vallitsee selvä erimielisyys siitä, onko tämä alennus kuntien osuudesta kustannusneutraali ottaen huomioon ne muutokset, jotka jo aikaisemmin on tehty valtion ja kuntien rahoitussuhteista. Kuntaliitto katsoo edelleen, että kunnille on hallitusohjelman vastaisesti edelleen kompensoimatta 375 miljoonaa euroa verotuottomenetyksistä, jotka ovat tuloverolaissa tehtyjen verovähennysten korotusten seurausta.

Kuntaliiton esittämien laskelmien mukaan kuntien osuuden yhteisöverosta tulisi olla 23,01 prosenttia. Molemmat veronsaajat pitävät omaa esitystään perusteltuna. Kuntien jako-osuuden pienentäminen merkitsisi kiistatta taloudellisia ongelmia monille kunnille. Todettakoon, että lähes sata kuntaa on päättänyt korottaa ensi vuoden veroprosenttiaan. Keskustelut kuntien val-

tuustoissa ovat koskeneet ja koskevat edelleen pääasiallisesti palvelujen leikkaamista.

Päätös yhteisöveron jako-osuudesta on näin ollen selvästi poliittinen linjavalinta, ja kompensoimatta jääneitä leikkauksia huomioon ottaen olisi kohtuullista, että kunnan jako-osuus olisi suurempi kuin mitä hallitus esittää. Kansalaisten peruspalveluista huolehtivat pääasiallisesti kunnat. Tämän tehtävän hoitaminen käy entistä vaikeammaksi, mikäli hallituksen esitys hyväksytään. Kahden prosenttiyksikön korotus ei vielä kompensoisi jo tehtyjä leikkauksia, mutta helpottaisi huomattavasti kuntien asemaa

Ehdotus

Edellä olevan perusteella ehdotan,

että hallituksen esitykseen sisältyvä 2. lakiehdotus hyväksytään valiokunnan mietinnön mukaisena ja

että 1. lakiehdotus hyväksytään muutettuna seuraavasti:

1.**Laki****verontilityslain 12 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 10 päivänä heinäkuuta 1998 annetun verontilityslain (532/1998) 12 §, sellaisena kuin se on osaksi laissa 1458/2001, seuraavasti:

12 §*Veronsaajaryhmien jako-osuudet*

Valtion jako-osuus on 76,55 prosenttia, kuntien jako-osuus on 21,75 prosenttia ja seurakuntien jako-osuus on 1,70 prosenttia yhteisöveros-

ta. Evankelis-luterilaisten seurakuntien yhteisövero on 99,92 prosenttia ja ortodoksisten seurakuntien yhteisövero on 0,08 prosenttia seurakuntien yhteisöverosta.

(2 mom. kuten VaVM)

Vastalause 3

VaVM 36/2002 vp — HE 123/2002 vp

Voimaantulosäännös
(Kuten VaVM)

Helsingissä 4 päivänä joulukuuta 2002

Bjarne Kallis /kd

